

FEDERACJA POLONII FRANCUSKIEJ

KRAJOWA RADA

Paryż dn. 12 września 2015

Prezes
Stanisław ALOSZKO

Wiceprezesa
Tadeusz GIEYSZTOR
Marek KUREK

Sekretarz
Andrzej DZIULKO

Skarbnik
Grażyna ALOSZKO

Zastępca Sekretarza
Alfred KALUZIŃSKI

Zastępcy Skarbnika
Alina CHABANIS
Jerzy MALINOWSKI

Członkowie Biura
Zbigniew ADAMEK
Maria Jolanta DŻWIGAŁA

– Podziękowanie od całej Polonii Francuskiej – dla ksiadza Infulata
Stanisława Jeza za 30 letnią posługę wśród naszych rodaków na urzędzie
Rektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji.

Czcigodny i przewielebny Ksieze Infulacie!

W tym ważnym dla Ciebie dniu, który z Opatrzności Bożej przypada w 332-gą rocznicę zwycięskiej odsieczy wiedeńskiej króla Jana III Sobieskiego, Ty z sukcesem kończysz swoją długą i owocną posługę na szacownym urzędzie Rektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji. Trzeba powiedzieć, że funkcję Rektora wśród naszych rodaków sprawowałeś z wielkim poświęceniem i osobistym zaangażowaniem. Było to trudne, odpowiedzialne i wielkie wyzwanie dla Ciebie, jako polskiego kapłana aby posługiwać i to z dużym powodzeniem wśród milionowej Polonii francuskiej.

Polonia chce dzisiaj razem z Tobą, dziękować Panu Bogu wraz Najświętszą Maryją Panną, Królową Polski za daną Ci w opiekę na długie 30 lat najstarszą polską misję na świecie. Spotykamy się w Polskim Kościele na Concorde, która jest naszą polonijną Katedrą polskości nad Sekwaną. W jej murach od czasu Wielkiej Emigracji zbierali się i aż do dzisiaj uczestniczą w życiu religijno-patriotycznym rzesze naszych rodaków. Pamięamy dzień, kiedy gościłeś w niej w 2006 roku sp. Pana Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Niestety nie było Ci dane gościć Go w Domu Kombatanta. W zastępstwie godnie przyjął pania Prezydentowa sp. Marie Kaczynska. Po ich tragicznej śmierci 10.04.2010 roku pod Smolenskiem z inicjatywy Społecznego Komitetu Obronców Krzyża, w pierwszą rocznicę tego wydarzenia w tym tu kościele poświęciłeś Tablicę ku czci pary prezydenckiej oraz pozostałym 94 osobom, które tam zginęły.

Dzisiaj w imieniu Polonii mam wielki zaszczyt składać Ci gorące podziękowanie za wielką posługę i pracę, której Ty oddałeś się bez końca. Robiłeś to z wielkim samozaparciem i poświęceniem. Robiłeś to tak, by Polonia czuła Twoją Ojcowską opiekę i wsparcie, a kiedy trzeba było udzielałeś jej bezinteresownej pomocy. Robiłeś to nie tylko w wymiarze duchowym ale i materialnym.

Ważną sprawą były dla Ciebie dzieci i szkoła polska. Starales się ją rozwiązać dla dobra wychowania dzieci w polskości. Nie zdradziłeś ani dzieci ani rodziców i tę sprawę potraktowałeś priorytetowo. Na znak protestu nie odebrałeś polskiego wysokiego odznaczenia, zadając załatwienia postulatów rodziców. Ks. Jerzy Popiełuszko mówił „**że bać się trzeba tylko zdrady Chrystusa za parę srebrników i jałowego spokoju.**”

Association régie par la
Loi du 1er juillet 1901
J.O. du 24 avril 2004
sous n° 1014

Polonia francuska, ta zwłaszcza związana z ruchem patriotycznym i kombatanckim, zawdzięcza i dziękuje Ci ksieze Rektorze za uratowanie i odnowienie Domu Kombatanta, który od 1947 roku wrosł w polski emigracyjny pejzaz w Paryżu. To była ważna i zwycięska batalia, która została przez Ciebie wygrana.

Ileż innych i trudnych spraw na przestrzeni 30 lat było Twoim udziałem to Ty sam wiesz najlepiej. Dzięki Opatrzności Bożej rozwiązywałeś je skutecznie. Zabiegałeś o powoływanie świeckich rad duszpasterskich na bazie wspólnot parafialnych, by z nich rozwijały się inne grupy o charakterze kulturalnym czy stanowym. Był tam gdzie ich nie ma, a są chętni, powstawały stowarzyszenia i różnego rodzaju organizacje polonijne. Było też Twoim motywem przewodnim, aby przy zmieniającej się geografii Polonii we Francji na początku XXI wieku, doprowadzić do zjednoczenia. Ileż pracy i wysiłku wkładałeś wtedy w ten program. Rok 2001 Rochefort - pierwsze próby poszukiwania elementów łączących Polonię. Rok 2002 Lens - ważny etap w budowie jedności Polonii przez uchwalenie Karty Polonii. I chociaż zabrakło w niej zapisu o wartościach chrześcijańskich, o co zabiegałeś, to nie zniechęciłeś się lecz wspierałeś swoim autorytetem kolejny etap zjednoczenia. Rok 2004 Paryż – Uchwalenie „Statutu”- tym razem udało się z zapisem odniesienia do naszego dziedzictwa kulturowego wraz z wartościami chrześcijańskimi i powołanie pierwszej Krajowej Rady Polonii Francuskiej. W ubiegłym roku Federacja Polonii Francuskiej świętowała Jubileusz X-lecia i Ty wspierałeś go moralnie i materialnie. Był to powód do dumy, że spotkaliśmy się w prestiżowym francuskim Pałacu Luksemburskim i w Polskim Kościele na Concorde, na mszy świętej dziękczynnej pod Twoim przewodnictwem.

Zależało Ci księże Rektorze na takiej Polonii, która by w wyraźny i czytelny sposób łączyła takie elementy, które wynikają z naszego ducha, czyli co polskie, z tym co katolickie i chrześcijańskie, co odnosi się do polskiej kultury i tradycji wyniesionej z rodzinnego domu do kraju zamieszkania. Co łączy nas na obczyźnie i z czego Polonia może być dumna oraz co jest naszą spuszczoną historyczną, związaną ze wspaniałą przeszłością, a także co z tej historii wynika jako lekcja i przestroga dla nas gdy dotknęły nas narodowe tragedie czy wszelkiego rodzaju klęski. Stąd tak często ważnym dla Ciebie było kultywowanie naszego dziedzictwa cywilizacyjnego, którego także na obczyźnie Polonia francuska powinna być kontynuatorem. I za to Ci Polonia Francuska dziękuje, że postrzegałeś tradycję i przeszłość jako wyznacznik do tego co dzisiaj i co nastąpi jutro. Stąd oprócz tradycyjnie religijnych i kościelnych uroczystości jak pielgrzymki i inne uroczystości kościelne wspierałeś i uczestniczyłeś jak mogłeś w różnych manifestacjach patriotyczno-kombatantkich oraz rocznicowych. Tak jak to było 30-go sierpnia 2015 roku w 35-lecie powstania Solidarności.

Pan Bog jest panem czasu, historii i wieczności. On Cię przed wielu laty wybrał jako młodzienca, abys poprzez studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie w Polsce i po uzyskaniu święceń kapłanskich z rąk zacnego ks. biskupa Jerzego Ablewicza, mógł rozpocząć posługę wśród powierzonego Ci ludu Bożego. Najpierw Polska parafia, potem Afryka, a tam Kongo, by nie tylko głosić słowo Boże i gromadzić wokół ołtarza powierzony Ci lud, ale także tworzyć na tamtym terenie parafie oraz świątynie i całą potrzebną do ewangelizacji infrastrukturę kościelną. Praca na misji zabrała Ci dużo zdrowia i musiałeś dla jego poratowania przybyć do Francji aby tutaj włączyć się w inną działalność.

W 1985 roku po niespodziewanej i naglej śmierci swojego poprzednika księdza Prałata Zbigniewa Bernackiego zostajesz 13-ym Rektorem Polskiej Misji Katolickiej we Francji. Dzisiaj 12 września 2015 roku po 30 latach posługi możesz powiedzieć słowami św. Pawła Apostoła „**W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem.**”

Księże Infulacie Stanisławie przyjmij nasze życzenia, które wyrażam w imieniu Polonii Francuskiej : Niech pan Bog obdarza Cię zdrowiem na długie lata, abys mógł dalej pełnić swoją kapłańską służbę wszędzie tam gdzie będzie konieczność i potrzeba dla chwały Nieba i dla pożytku ludzi. Szczęść Ci Boże !!!

Prezes FPF

Stanisław ALOSZKO